

UNIVERSITATEA

Facultatea

LUCRARE

NEDENUNȚAREA. PARTICULARITĂȚI ALE
INFRAȚIUNII OMISIVE

Profesor Coordonator

Nume Prenume

Absolvent

Nume Prenume

2023

CUPRINS

INTRODUCERE	3
1 CAPITOLUL 1 - Noțiuni generale	5
1.1 Precizări terminologice.....	5
1.2 Analiza și structura infracțiunii	Error! Bookmark not defined.
1.3 Subiecții infracțiunii.....	Error! Bookmark not defined.
1.4 Conținutul constitutive	Error! Bookmark not defined.
1.5 Forme, modalități, sancțiuni.....	Error! Bookmark not defined.
1.6 Legătura cu alte infracțiuni.....	Error! Bookmark not defined.
2 Capitolul 2 - Particularități ale infracțiunii omisive Error! Bookmark not defined.	Error! Bookmark not defined.
2.1 Codul penal	Error! Bookmark not defined.
2.2 Situația premisă a infracțiunii.....	Error! Bookmark not defined.
2.3 Elementul material al infracțiunii de omisiunea declarării unor informații	Error! Bookmark not defined.
2.4 Urmarea imediată a infracțiunii.....	Error! Bookmark not defined.
2.5 Forma de vinovăție.....	Error! Bookmark not defined.
2.6 Acțiunea sau inacțiunea.....	Error! Bookmark not defined.
CONCLUZII	Error! Bookmark not defined.
BIBLIOGRAFIE	Error! Bookmark not defined.

INTRODUCERE

Obiectul juridic special al acestei infracțiuni îl constituie acele relații sociale a căror ocrotire este asigurată prin promptă și sigură înlăptuire a justiției, înlesnita prin îndeplinirea obligației de a denunța de îndată organelor competente săvârșirea unei infracțiuni anume prevăzută de lege.

Obiectul material. Nedenuntarea unor infracțiuni nu are un obiect material propriu. Uneori obiectul material al infracțiunii nedenuntate este în același timp și obiect material al infracțiunii de nedenuntarea unor infracțiuni. Alți autori considera însă, în mod expres sau implicit (prin neabordarea acestei chestiuni), ca această infracțiune nu are obiect material în nicio situație întrucât acțiunea făptuitorului nu este îndreptată asupra obiectului material al infracțiunii nedenuntate.

Subiectul activ nemijlocit al acestei infracțiuni poate fi orice persoană, excepție făcând bineînțelele autorii infracțiunii nedenuntate.

Nedenuntarea unor infracțiuni, fiind o infracțiune care se săvârșește în persona propria, nu poate fi comisă decât de un singur autor, fiindcă obligația de denunțare este personală și, astfel, fiecare dintre cei care au cunoștință despre săvârșirea vreunei infracțiuni pentru care există obligația de denunțare. Nedenuntarea unor infracțiuni nu este susceptibilă de participare sub forma de complicitate. Instigarea la această infracțiune este însă posibilă. Aceeași persoană poate fi autor al infracțiunii de nedenuntare a unor infracțiuni, prin propria omisiune de a denunța, și instigator, prin determinarea altei persoane la săvârșirea nedenuntării, situație în care există concurs de infracțiuni.

Subiect activ al acestei infracțiuni poate fi și o persoană juridică, cu limitările și în condițiile prevăzute în C. pen.

Subiectul pasiv al infracțiunii de nedenuntarea unor infracțiuni este statul, ca titular al valorii sociale ocrotite (înlăptuirea justiției).

Nedenuntarea unor infracțiuni nu este susceptibilă de un subiect pasiv secundar.

Infracțiunile care împiedică înlăptuirea justiției formează o grupă distinctă, care cuprinde acele fapte de pericol social ce se săvârșesc pe parcursul desfășurării activității judiciare, prin nesocotirea unor obligații procesuale sau a unor garanții procesuale, împiedicând astfel înlăptuirea justiției. Rațiunea incriminării anumitor fapte de pericol social rezidă în necesitatea de a ocroti prin mijloace de drept penal activitatea de înlăptuire a justiției.

O caracteristică generală a acestor infracțiuni constă, în primul rând, în obiectul juridic, constituit de relațiile sociale privitoare la bună desfășurare a activității de îndeplinire a justiției. Faptul este realizat prin îndeplinirea obligației legale de încunoștințare imediată a organelor judiciare despre săvârșirea anumitor infracțiuni. Sub aspectul laturii obiective, aceste infracțiuni pot fi realizate prin acțiuni sau omisiuni prin care se încalcă anumite obligații sau îndatoriri legate de activitatea de îndeplinire a justiției. Însă infracțiunea pe care o voi trata în continuare, anume nedenunțarea unor infracțiuni poate fi realizată numai prin omisiune. Cât privește latura subiectivă, infracțiunile sunt săvârșite, în general cu intenție, dar unele se pot comite și din culpă. Astfel, în cazul infracțiunii de nedenunțare a unor infracțiuni, reprezentând tema centrală a prezentei lucrări, există nu o obligație generală prevăzută de lege a tuturor cetățenilor de a denunța orice infracțiune de care ar lua cunoștință, ci o îndatorire de natură morală.

1 CAPITOLUL 1 - Noțiuni generale

1.1 Precizări terminologice

Conform Dicționarului Explicativ Român, cuvintele care formează expresia nedenunțarea unor infracțiuni sunt de origine latină, respectiv franceză. Astfel, latinescul denunțare face referire la o informare adresată unui organ de jurisdicție sau de urmărire penală cu privire la săvârșirea unei infracțiuni de către o persoană; (*persoane*) a învinui printr-un denunț; a pârî; a declara, a declara în mod unilateral ca încetând de a fi în vigoare. Așadar, faptul de a ne denunța atunci când există o obligație legală în acest sens constituie infracțiune, însă, așa cum am precizat anterior, numai pentru anumite infracțiuni. Termenul de infracțiune derivă din latinescul, *infractor* și este definit chiar de Codul Penal Român. Infracțiunea este fapta care prezintă pericol social, săvârșită cu vinovăție și prevăzută de legea penală. Infracțiunile sunt prevăzute de lege, enumerarea lor fiind limitativă, și au în vedere: omorul, omorul calificat, omorul deosebit de grav, tâlhăria, pirateria, delapidarea, distrugerea, distrugerea calificată, distrugerea și semnalizarea falsă.¹

Referințe istorice

Prevederea în legea penală a unei fapte ca infracțiune este rezultatul stabilirii de către legiuitor a pericolului social abstract al acelei fapte și, totodată, a necesității sancționării ei penale. În situația de față, chiar dacă nu este atât de evident că în alte cazuri, pericolul social există. El constă în posibilitatea întârzierii descoperirii unor infracțiuni și tragerii la răspundere a vinovatului sau vinovaților. De aceea, denunțarea infracțiunii respective de către persoanele care o cunosc sau cunosc împrejurări legate de aceasta trebuia să devină obligatorie și în consecință, infracțiunea în acest sens a fost introdusă ca element material al unei infracțiuni.²

Inițial, prin infracțiunea de nedenunțare se urmărea determinarea oricărei persoane să sesizeze autoritățile cu privire la săvârșirea unor infracțiuni considerate de mare gravitate pentru societatea din acea vreme, precum unele infracțiuni contra avutului obștesc cum ar fi delapidarea, furtul, tâlhăria, pirateria, înșelăciunea sau distrugerea care puteau atrage chiar pedeapsa cu moartea în cazul în care produceau consecințe deosebit de grave. Sancționarea penală a oricărei persoane pentru nedenunțarea unor infracțiuni săvârșite contra patrimoniului nu

¹ Oliviu Aug. Stoica, *Drept penal. Partea Specială*, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 2017, p. 141

² Matei Basarab, Viorel Pașca, Gheorghică Mateuș, Mircea Bădilă, Radu Bodea, Petre Dungan, Valentin Mirișan, Ramiro Mancaș, Cristian Miheș, *Codul penal comentat*, editura Hamangiu, București, 2018, p. 108

mai este necesară în prezent, mai cu seamă în condițiile în care infracțiunea a fost deja comisă, așa cum prevede textul vechi.

BIBLIOGRAFIE

1. A.Boroi, G. Morunescu, M Popescu - Dicționar de drept penal, Ed. All Beck, 2014
2. Alexandru Boroi, Drept Penal. Partea specială, Ed. C.H. Beck, București, 2016
3. Antoniu G., Reflecții asupra pluralității de infracțiuni//Revista de drept penal, Anul VI, nr.4, Oct. - Dec. 2019
4. Boroi A. – drept penal, Partea generală, curs universitar, Ed. C. H. Beck, București, 2016
5. C. Mitrache-Drept Penal Român, Partea generală, Editura Șansa, București, 2018
6. Conf. Univ. Dr. Nasty Marian Vlădoiu, Curs de drept penal. Partea specială, Ed. Hamangiu, București, 2016
7. <http://www.euroavocatura.ro>
8. M. Zolyneak – Formele concursului de infracțiuni în legislație și literatură – examenul de Drept Comparat 2017
9. Matei Basarab, Viorel Pașca, Gheorghică Mateuț, Mircea Bădilă, Radu Bodea, Petre Dungan, Valentin Mirișan, Ramiro Mancaș, Cristian Miheș, Codul penal comentat, editura Hamangiu, București, 2018
10. Mioara-Ketty Guiu, Drept Penal. Partea Specială – curs universitar, Ed. Universității Transilvania, Brașov, 2018
11. N.Buzea, Infracțiunea penală și culpabilitatea, Alba Iulia, 2014
12. O. Loghin, A. Filipaș, Drept Penal. Partea Specială, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 2018
13. Oancea i. - Tratat de drept penal, Partea generală, Ed. All, București, 2015
14. Oliviu Aug. Stoica, Drept penal. Partea Specială, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 2017
15. Papandopol V., Pavel D.. - Formele unității infracționale în dreptul penal român, Ed. Casa de editură și presă Șansa –S.R.L., București 2019
16. Stanoiu Rodica-Mihaela, Griga Ion, D. Tiberiu – Drept Penal, partea generală (note de curs). Ed. Hyperion, București

17. V. Dobrinoiu, N. Conea, Drept penal. Partea Specială, vol. II, Ed. LuminaLex, București, 2019
18. V. Dongoroz - Explicații teoretice ale Codului Penal Român, vol. 1, Editura Academiei București, 2019
19. Vintilă Dongoroz, Iosif Fodor, Explicații Teoretice ale Codului Penal român, vol. IV, Ed. All Beck, București, 2016

INTRODUCERE 2
1. CUPRINSUL 2
2. CUPRINSUL 2
3. CUPRINSUL 2
4. CUPRINSUL 2
5. CUPRINSUL 2
6. CUPRINSUL 2
7. CUPRINSUL 2
8. CUPRINSUL 2
9. CUPRINSUL 2
10. CUPRINSUL 2
11. CUPRINSUL 2
12. CUPRINSUL 2
13. CUPRINSUL 2
14. CUPRINSUL 2
15. CUPRINSUL 2
16. CUPRINSUL 2
17. CUPRINSUL 2
18. CUPRINSUL 2
19. CUPRINSUL 2
20. CUPRINSUL 2
21. CUPRINSUL 2
22. CUPRINSUL 2
23. CUPRINSUL 2
24. CUPRINSUL 2
25. CUPRINSUL 2
26. CUPRINSUL 2

LUCRARE

**NEDEBŢUNŢAREA PARTICIPANTILOR LA
INFRACŢIUNILE OMISIVE**

Pentru Căminul
Alte Proiecte

Alte Proiecte
Alte Proiecte

1. CAPITOLUL 1. Noţiuni generale

1.1. Precizări terminologice

Definiţii, explicaţii, clarificări, note de subsol, referinţe, bibliografie, etc.

1.2. Analiza sintactică a textului

Analiza sintactică a textului, identificarea structurilor gramaticale, etc.

1.3. Interpretări

Interpretări ale textului, abordări diferite ale temei, etc.

1.4. Concluzii

Concluzii asupra textului, sinteză, bilanţ, etc.

1.1. Definiţii. Definiţiile sunt expresii care desemnează un termen sau o noţiune.

1.2. Analiza sintactică. Este o tehnică de analiză a structurii gramaticale a unui text.

1.3. Interpretări. Sunt explicaţii diferite ale semnificaţiei unui text.

1.4. Concluzii. Sunt sintezele finale asupra unei lucrări sau a unei probleme.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

Texte de referinţă, bibliografie, etc.

1.1. Definiţii. Definiţiile sunt expresii care desemnează un termen sau o noţiune.

1.2. Analiza sintactică. Este o tehnică de analiză a structurii gramaticale a unui text.

1.3. Interpretări. Sunt explicaţii diferite ale semnificaţiei unui text.

1.4. Concluzii. Sunt sintezele finale asupra unei lucrări sau a unei probleme.

Plagiarism Detector v. 1652 - Originality Report

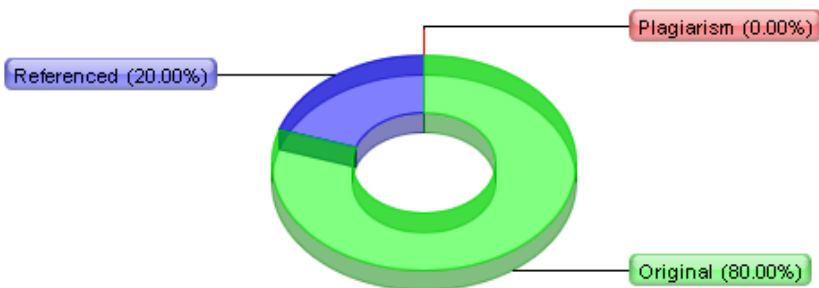
Analyzed document: 12.12.2023 17:38:47

NEDENUNȚAREA. PARTICULARITĂȚI ALE INFRAȚIUNII OMISIVE

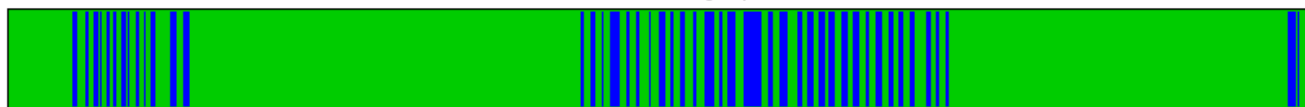
Check Type: Comparison Preset: Rewrite.

Licensed to: Licente Neplagiate

Relation chart:

Distribution graph:

Comparison Preset: Rewrite. Detected language: Romanian

Processed resources details:

66 - Ok / 16 - Failed

[Show other Sources:]

Important notes:

Wikipedia: [not detected]	Google Books: [not detected]	Ghostwriting services: [not detected]	Anti-cheating: [not detected]
--	---	---	--

Active References (Urls Extracted from the Document):

No URLs detected

Excluded Urls:

No URLs detected

Plagiarism Detector

Your right to know the authenticity!